

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném předsedkyně JUDr. Kateřiny Burešové a soudců Mgr. Daniely Jandové a JUDr. Tomáše Němce ve věci

žalobkyně: **ESSOX s. r. o.**, IČO 26764652
sídlem F. A. Gerstnera 52, 370 01 České Budějovice
zastoupená advokátem Mgr. Janem Ševčíkem
sídlem Na královně 862, 156 00 Praha 5

proti
žalovanému: **R** [redacted] **Č** [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]

o 139 899,15 Kč s příslušenstvím,
o odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v Mělníku ze dne 4. 11. 2025, č. j. 5 C 292/2025-90,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se v napadeném výroku II. mění tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni dále částku 5 038 Kč s úrokem z prodlení ve výši 12,75 % ročně z částky 5 038 Kč od 28. 9. 2024 do zaplacení, do tří dnů od právní moci rozsudku; jinak se v tomto výroku potvrzuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů odvolacího řízení 5 719 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobkyně.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Mělníku (dále jen „soud prvního stupně“) rozsudkem označeným v záhlaví, výrokem I. uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni částku 38 062 Kč s kapitalizovaným zákonným úrokem z prodlení ve výši 704,66 Kč od 6. 8. 2024 do 27. 9. 2024, se zákonným úrokem z prodlení ve výši 12,75 % ročně z částky 38 062 Kč od 28. 9. 2024 do zaplacení, do tří dnů od právní moci rozsudku; zamítl žalobu v části v níž se žalobkyně domáhala zaplacení částky 74 319,39 Kč s kapitalizovaným zákonným úrokem z prodlení ve výši 131,76 Kč od 20. 3. 2024 do 30. 5. 2024, s kapitalizovaným zákonným úrokem z prodlení ve výši 93,33 Kč od 10. 4. 2024 do 30. 5. 2024, s kapitalizovaným zákonným úrokem z prodlení ve výši 115,97 Kč od 31. 5. 2024 do 5. 8. 2024, s kapitalizovaným zákonným úrokem z prodlení ve výši 161,04 Kč od 10. 5. 2024 do 5. 8. 2024, s kapitalizovaným zákonným úrokem z prodlení ve výši 104,31 Kč od 10. 6. 2024 do 5. 8. 2024, s kapitalizovaným zákonným úrokem z prodlení ve výši 42,71 Kč od 10. 7. 2024 do 5. 8. 2024, s kapitalizovaným zákonným úrokem z prodlení ve výši 91,74 Kč od 6. 8. 2024 do 27. 9. 2024, s kapitalizovaným zákonným úrokem z prodlení ve výši 96,99 Kč od 6. 8. 2024 do 27. 9. 2024, s kapitalizovaným zákonným úrokem z prodlení ve výši 96,99 Kč od 6. 8. 2024 do 27. 9. 2024, s kapitalizovaným zákonným úrokem z prodlení ve výši 83,84 Kč od 6. 8. 2024 do 27. 9. 2024, s kapitalizovaným zákonným úrokem z prodlení ve výši 2 652,84 Kč od 6. 8. 2024 do 27. 9. 2024, se zákonným úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z částky 9 740 Kč od 28. 9. 2024 do zaplacení, se zákonným úrokem z prodlení ve výši 12,75 % ročně z částky 85 026,84 Kč od 28. 9. 2024 do zaplacení, se zákonným úrokem z prodlení ve výši 12,75 % ročně z částky 17 115,50 Kč od 19. 10. 2024 do zaplacení, částky 435,96 Kč a částky 27 081,80 Kč (výrok II.) a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III.).
2. Soud prvního stupně vyšel ze zjištění vyplývajících z listinných důkazů předložených žalobkyní, že mezi účastníky byla dne 9. 4. 2023 uzavřena Smlouva o úvěrovém rámci (dále i jen „úvěr“), na jejímž základě žalovaný čerpal peněžní prostředky v celkové výši 199 998 Kč. Úvěr byl poskytnut za účelem koupě automobilu typu Mazda6 2.2 Skyaktiv-D A/T Challenge od společnosti AURES Holding, a. s. Žalovaný se v citované smlouvě zavázal žalobkyni vrátit 381 444 Kč, přičemž tato částka zahrnovala i smluvní úrok. Žalovaný se dostal s úhradou dlužné částky do prodlení, proto žalobkyně úvěr zesplatnila, následně přistoupila k prodeji automobilu za částku 105 000 Kč, kterou započítala na dlužnou částku. Žalovaný celkem na splátkách úvěru uhradil částku 161 936 Kč. Žalovaný netvrdil ani v řízení nevyšlo jinak najevo, že by zbytek dlužné částky uhradil nebo jeho dluh zanikl z jiného důvodu.
3. Soud prvního stupně danou věc posuzoval po právní stránce podle ustanovení zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.“), zejména ustanovení § 2395 o. z., § 2991 odst. 1 o. z., § 2993 o. z., § 1958 o. z. a dále dle ustanovení zákona č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru (dále jen „zákon o spotřebitelském úvěru“), zejména § 86 a § 87.
4. K úvěruschopnosti žalovaného bylo soudem prvního stupně zjištěno, že příjem žalovaného dle mzdových listů činil tarifní mzdu 25 000 Kč hrubého, jeho čistý příjem např. v únoru 2023 činil však pouze 18 730 Kč. Žalovaný měl výdaje na splátky dříve poskytnutých úvěrů ve výši 9 754 Kč, a to přesto, že v žádosti o úvěru uvedl, že další úvěry nesplácí. Žalobkyně započítala na měsíční výdaje žalovaného na živobytí životní minimum 4 860 Kč, přičemž žalovaný uvedl nulové výdaje. Měsíční výdaje na bydlení označil žalovaný částkou 10 000 Kč.
5. Vzhledem ke zjištění, že žalobkyně před poskytnutím úvěru měla podložené informace toliko o příjmu, nikoli o základních výdajích žalovaného, dospěl soud prvního stupně k závěru, že žalobkyně si nesplnila svoji zákonnou povinnost s řádnou péčí posoudit úvěruschopnost žalovaného podle § 86 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru, a proto uzavřenou smlouvu o úvěru vyhodnotil podle § 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru, jako absolutně neplatnou. Povinností žalovaného tak bylo vrátit prostředky, které prostřednictvím spotřebitelského úvěru na

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová

koupi osobního automobilu načerpal. Soud prvního stupně proto zamítl žalobu v rozsahu uvedeném ve výroku II. napadeného rozsudku, když vyšel z výpočtu poskytnuté jistiny 199 998 Kč a částky uhrazené žalobkyní žalovaným ve výši 161 936 Kč. Tím vznikl rozdíl ve výši přiznané částky 38 062 Kč (viz výrok I.).

6. Proti části zamítavého výroku II. napadeného rozsudku, pouze co do částky 5 038 Kč s příslušenstvím, podala žalobkyně včasné odvolání. Namítala, že soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku správně uvádí, že žalovanému byl poskytnut spotřebitelský úvěr ve výši 199 998 Kč, následně pak nesprávně uvedl, že žalovaný uhradil celkem 161 936 Kč. V řízení však předloženými důkazy bylo prokázáno, že žalovaný na poskytnutý úvěr uhradil pouze 156 898 Kč. Zpochybnila výpočet učiněný soudem prvního stupně s tím, že pokud soudu prvního stupně byly předloženy tabulky s přehledem plateb, konkrétně ve sloupci uhrazená částka je uvedený přehled všech připsaných plateb ze strany žalovaného, kdy matoucí může být pouze částka připsaná za odprodej vozidla po jeho zabavení z důvodu nesplácení úvěru. Z těchto důvodů také označila jednotlivé přijaté platby červeně. Navrhla proto, aby odvolací soud změnil napadenou část zamítavého výroku a přiznal jí právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.
7. Žalovaný se k odvolání žalobkyně nevyjádřil.
8. Krajský soud v Praze jako soud odvolací po zjištění, že odvolání je přípustné, bylo podáno oprávněnou osobou a včas (§ 202 a contr., § 201, § 204 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád /dále jen „o. s. ř.“/) přezkoumal rozsudek soudu I. stupně a řízení, které jeho vydání předcházelo podle ust. § 212 a § 212a o. s. ř.) a dospěl k závěru, že odvolání žalobkyně je důvodné.
9. Výrok I. nebyl odvoláním dotčen, stejně tak jako výrok II. nad rámec v odvolání požadované částky 5 038 Kč se zákonným úrokem z prodlení, a samostatně tak tyto výroky nabyly právní moci (§ 206 odst. 2 o. s. ř.).
10. Při přezkumu napadeného rozsudku odvolací soud vycházel ze skutkového stavu tak, jak byl zjištěn soudem prvního stupně, který k němu dospěl na základě správně provedeného dokazování. Dal však za pravdu žalobkyni v tom, že v listinných důkazech, v označených tabulkách jako přehled přijatých plateb, žalobkyně konkrétně označila částky, které byly přijaty ze strany žalovaného na uhrazení úvěru, případně které představovaly částky přijaté z prodeje vozidla (105 000 Kč), která byla následně započtena na splátku č. 12 splatnou 9. 4. 2024 a na jistinu částkou 99 953,05 Kč. Konečný součet z tabulky vycházel ve výši uvedené soudem prvního stupně 161 936 Kč, avšak bylo nutno zohlednit pouze správně přijaté platby od žalovaného, případně zohlednit započtení částky z prodeje vozidla, a to ve výši 156 898 Kč.
11. Podle § 2665 o. z. ujednají-li strany, že ten, kdo vede účet, umožní výběr hotovosti nebo provede převod peněžních prostředků z účtu, ač pro to na účtu není dostatek peněžních prostředků, použijí se přiměřeně ustanovení o úvěru.
12. Podle § 2395 o. z. smlouvou o úvěru se úvěrující zavazuje, že úvěrovanému poskytne na jeho požádání a v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky, a úvěrovaný se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky.
13. Podle § 86 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru poskytovatel před uzavřením smlouvy o spotřebitelském úvěru nebo změnou závazku z takové smlouvy spočívající ve významném navýšení celkové výše spotřebitelského úvěru posoudí úvěruschopnost spotřebitele na základě nezbytných, spolehlivých, dostatečných a přiměřených informací, získaných od spotřebitele, a pokud je to nezbytné, z databáze umožňující posouzení úvěruschopnosti spotřebitele nebo i z jiných zdrojů. Poskytovatel poskytne spotřebitelský úvěr jen tehdy, pokud z výsledku posouzení úvěruschopnosti spotřebitele vyplývá, že nejsou důvodné pochybnosti o schopnosti spotřebitele spotřebitelský úvěr splácet.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová

14. Podle § 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru poskytne-li poskytovatel spotřebiteli spotřebitelský úvěr v rozporu s § 86 odst. 1 větou druhou, je smlouva neplatná. Spotřebitel může uplatnit námitku neplatnosti v tříleté promlčecí lhůtě běžící ode dne uzavření smlouvy. Spotřebitel je povinen vrátit poskytnutou jistinu spotřebitelského úvěru v době přiměřené jeho možností.
15. Soud prvního stupně správně posoudil smlouvu o spotřebitelském úvěru jako neplatnou, když nebylo prokázáno, že by žalobkyně před poskytnutím úvěru řádně zkoumala úvěruschopnost žalovaného, přičemž důsledkem nesplnění této povinnosti je absolutní neplatnost právního jednání (§ 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru, § 588 o. z., rozsudek SDEU ze dne 5. 3. 2020 ve věci C-679/18, OPR-Finance s. r. o. proti GK) a tento právní závěr ze strany žalobkyně nebyl ani zpochybňován. Za stavu, kdy mezi účastníky nebyl sjednán platný úvěrový závazek, se při vypořádání vztahu mezi nimi namísto obecných ustanovení o bezdůvodném obohacení uplatní speciální ustanovení § 87 odst. 1 věta poslední zákona o spotřebitelském úvěru, podle kterého vzniká žalobkyni vůči žalovanému nárok pouze na vrácení poskytnuté jistiny.
16. Odvolací soud proto přiznal žalobkyni právo na vrácení dále částky 5 038 Kč, jakožto rozdílu mezi poskytnutou a uhrazenou částkou úvěru (*nad rámec částky již přiznané soudem prvního stupně ve výroku I. napadeného rozsudku*) a v tomto směru část výroku II. rozsudku soudu prvního stupně podle § 220 odst. 1 o. s. ř. změnil.
17. Splatnost i této části pohledávky z titulu bezdůvodného obohacení nastala uplynutím lhůty bez zbytečného odkladu po výzvě k plnění (§ 1958 o. z.). Ode dne následujícího tedy náleží žalobkyni též nárok na úrok z prodlení dle § 1970 o. z. v jí požadované výši.
18. Po změně rozsudku soudu prvního stupně rozhodoval odvolací soud podle § 224 odst. 2 o. s. ř. znovu o nákladech řízení před soudem prvního stupně a podle § 142 odst. 2 na počátku věty o. s. ř. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně, když i s přihlédnutím k příslušenství shledal, že žalovaný byl ve věci procesně úspěšnější, žádné náklady této fáze řízení mu však nevznikly.
19. O náhradě nákladů odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1, § 142 odst. 1 a § 151 odst. 1 o. s. ř. a v odvolacím řízení úspěšné žalobkyni přiznal náhradu nákladů řízení ve výši 5 719 Kč, tj. odměna advokáta za dva úkony právní služby (vyjádření k odvolání, účast u jednání odvolacího soudu dne 18. 3. 2026) po 1 500 Kč podle § 7 bod 5, § 8 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb. o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), náhrada hotových výdajů za dva úkony právní služby po 450 Kč podle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu, 21 % náhrada DPH z odměny, náhrady hotových výdajů, cestovného a náhrady za promeškaný čas podle § 137 odst. 1 a 3 o. s. ř. ve výši 819 Kč, a 1 000 Kč za zaplacený soudní poplatek.
20. Náhradu nákladů odvolacího řízení uložil odvolací soud zaplatit žalobkyni ve lhůtě tří dnů podle § 160 odst. 1 věty před středníkem o. s. ř. k rukám zástupce žalobkyně podle § 149 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání do dvou měsíců ode dne jeho doručení k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím Okresního soudu v Mělníku, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová

Praha 18. března 2026

JUDr. Kateřina Burešová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová